

meie seltssist ei hõlimud sest ühtegi, mõld aios
rahva tungist läbbi hõne sisse ja ütles Pealik.
„Eo vasto, sel Kapteini nimmi olli : „Aus
Kaptein, ma pallun, et ma teid moiksin tutta-
waks sada. Wieksimme pennikoormateed ma
oleksin tölmud käia, et saaksin sedda luugu
nähha, mis siin kā on, ja mis ni wägga süd-
dant liigutab. Teie tete meile suurt rõmo,
kui teie omma vannemattroga eahhate tän-
na meie juures lounad wotta!“ Kaptein
tärnas se helde kutsusisse eest ja ütles: Ma
tulien muido hea meieaa; aga ei mõista
mõnuse ei föölk eggaa joob enne kui nio waene
wend mangist lahti saab. Temma sa is pa-
varsiti ni valjo rahha Liina. Rohto, ülema-
täte, kui temma meñna lunnastamise tö-
isis traiki lus; ja se Rohto ülem ondis tem-
ma wēnta ilma wibimatta lahti. Nüüd tul-
lid vannemad ja poiad meiega trafteri mai-
asse, ja valjo rahwest olli neid saats-
mes. Keik lõiwad lät Kapteiniga, kes ni-

mitme aia pärrost omnade sure olli säägass
tulnud; ja temma ei viddanud eñast teller-
gi ees tureks, eaga olnud temma jures ühtegi
uhkust nähha.

Praun olli ie sinnatse õiglase innimesse liigo-
nimini. Ta juurustas meile, et ta esmalt ols-
ti Langro ammetit öppinud, ja siis kahhesa-
teistkünnine aasta eest, kui heitlik noor inni-
meune Ostundiia male soldatis läinud. Kui
temma seals wāe peál olli, siis sejuhtus tem-
male õnnelks, et Reige üldem Pealek teda q
tähhele panpi, temmaga rähhus olli ja sedda
siis järg barvalt ülemale aitas ja vrimaks
Riagamenti Rortermeni riks ja Kapteiniks
tööstis. Siin ta vanni ausal visil ja õigus-
sega poljo rahha kolko, kuni ta eñast wāe
peält lahti mōtue. Õsiale ta olli monnikord
rahha saatnud, kaupmeeste rahha rametut-
tega, mis Welseli nimmealse; aga ei
o mud mitte eumam kui üps a nus riivug, une
Welsel ie ja kāne tunnud; taine olli üt he-
tauuy